

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIX. — Wydana i rozesłana dnia 30 kwietnia 1885.

48.

Ustawa z dnia 23 marca 1885,

zawierająca niektóre postanowienia, tyczące się przemysłu zastawniczego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

§. 1.

Nadawanie w pierwszej instancji konsensu do prowadzenia przemysłu zastawniczego, wymienionego w §. 15. l. 13 ustawy z dnia 15 marca 1883 (Dz. u. p. Nr. 39), zmieniającej i uzupełniającej ustawę przemysłową, porucza się Władzom administracyjnym krajowym.

O ile w ustawie niniejszej co innego nie jest wyraźnie przepisane, postanowienia ustawy przemysłowej a względnie ustawy z dnia 15 marca 1883 (Dz. u. p. Nr. 39), zmieniającej i uzupełniającej ustawę przemysłową, stosują się także do przemysłu zastawniczego; mianowicie postanowienia §§. 5, 22 i 23 tej ostatniej ustawy, tyczące się ubiegania się o przemysł konsensowy i warunki szczególne do rozpoczęcia takiego przemysłu nabywają moey także odnośnie do przemysłu zastawniczego.

Gdy osoba prawa (gmina, stowarzyszenie, spółka zarobkowa i gospodarska itp.) ubiega się o konsens na taki przemysł, ocenienie, czy zasługuje na zaufanie, rozciągać się ma tylko na osobę przedstawiciela, który będzie wymieniony (§. 3 przerzeczonej ustawy).

§. 2.

Przemysłem zastawniczym wolno trudnić się jednocześnie z innym przemysłem tylko za osobnym pozwoleniem Władzy wymienionej w §. 1 ustawy niniejszej.

§. 3.

Każdy przedsiębiorca przemysłu zastawniczego winien przed rozpoczęciem przemysłu złożyć u Władzy przemysłowej pierwszej instancji kaucja, której wielkość ustanawia się w sposób następujący:

I. W Wiedniu i jego obrębie policyjnym	8.000 zł.
II. W miastach mających najmniej 50.000 mieszkańców i ich obrębie policyjnym	4.000 „
III. W miastach mających najmniej 20.000 mieszkańców	2.000 „
IV. We wszystkich innych miejscach	1.000 „

Kaueją złożyć należy w gotówce lub w takich papierach publicznych, w których według przepisów ustawowych wolno lokować fundusze sierocie, albo też zaabezpieczyć ją hipotecznie z bezpieczeństwem sierocem.

Dopóki się kaueyi nie złoży, nie wolno rozpoczętać przemysłu.

Jeżeli przedsiębiorca przemysłowy nie dopełni ciężącego na nim obowiązku złożenia kaueyi w terminie, który w konsensie będzie mu wyznaczony, konsens nadany uważać należy za nieważny.

Niezależnie od osobistej odpowiedzialności, na przedsiębiorcy przemysłowym ciężącej, kaueya służy za zastaw na zaspokojenie wszelkich roszeceń do nagrodzenia szkody czynionych przeciw przedsiębiorcy przemysłowemu z tytułu prowadzenia przemysłu zastawniczego.

Na rzecz innych wierzytelności kaueya może być wzięta w zastaw lub pociągnięta do egzekucyji tylko bez uszczerbku dla prawa pierwszeństwa rzecznego roszeceń do wynagrodzenia szkody.

Wierzytelności takie mogą być zaspokojone z kaueyi dopiero w rok po nabyciu prawa zastawu a względnie po wyjednaniu egzekucyji i tylko o tyle, o ile przed wydaniem kaueyi nie zgłosił się nikt do Władzy przemysłowej z takiemi roszeceńami przeciw przedsiębiorcy przemysłowemu do wynagrodzenia szkody, które wynikły z prowadzenia przemysłu zastawniczego.

Kaueya zwrócona być może dopiero w rok po zamknięciu czynności przemysłowych i tylko o tyle, o ile nikt nie zgłosił się z roszeceńiami do wynagrodzenia rzeczonego rodzaju lub o ile trzecie osoby nie nabyły na kaueyi innych praw.

W razie zmniejszenia się kaueyi, przedsiębiorca przemysłowy winien pod kara utraty konsensu uzupełnić ją na wezwanie Władzy przemysłowej w terminie, który do tego będzie mu wyznaczony.

Gdy kto w skutek przyzwolenia właściciela lub porządkiem egzekucyjnym nabydzie prawa zastawu na kaueyi, uważać to należy także za zmniejszenie kaueyi.

§. 4.

Przedsiębiorcy przemysłu zastawniczego, na który otrzymali konsens w myśl paragrafów powyższych, chcąc z zastawów ręcznych, w tym celu danych, uzyskać należność, mają prawo chwycić się podług swego wyboru postępowania przepisaneego w artykule 310 lub w artykule 311 księgi ustaw handlowych, zarówno czy należności względnie do kupców wynikły z interesów handlowych i czy jest umowa pisemna co do dania zastawu ręcznego i co do postępowania, czy jej niema.

Sprzedaż publiczna zastawu ręcznego wyjednana według artykułu 310 księgi ustaw handlowych, odbywa się podług przepisu §. 47 ustawy wprowadzającej do księgi ustaw handlowych.

Przedsiębiorca przemysłowy nie jest obowiązany uwiadomić dłużnika zastawnego o pozwoleniu na sprzedażanie lub sprzedaniu.

W żadnym jednak razie nie wolno sprzedać wcześniej, jak w sześć tygodni po terminie, w którym zastaw przepada a czas, w którym sprzedaż ma nastąpić, należy ogłosić publicznie w sposób osobnym rozporządzeniem oznaczony.

Jeżeli w przeciągu pięciu lat od sprzedania, zastawca nie odbierze nadwyżki, która z kwoty, za fant otrzymanej, zostanie po zaspokojeniu należności zastawnika, nadwyżka ta przepada na rzecz ubogich miejscowości.

Prawa trzecich osób dawniej nabyte na papierach publicznych i innych ruchomościach, które taki przedsiębiorca przemysłowy objął na podstawie umowy, wchodzącej w zakres jego czynności przemysłowych, jako majątek swoich dłużników, mają w tym razie pierwszeństwo przed roszczeniami przedsiębiorcy przemysłowego tylko wtedy, skoro te dawne prawa były przedsiębiorcy przemysłemu już przy oddaniu wiadome lub przynajmniej mógł się ich łatwo dorozumieć.

§. 5.

Przedsiębiorcy przemysłu zastawniczego nie wolno zastawiać dalej przedmiotów u niego zastawionych.

Przemysł kupowania, jakoteż przemysł pożyczania pieniędzy na rewersy zastawnicze, jest wzbroniony.

§. 6.

Dokumenty do zaliczek danych na farty, podlegają opłacie steplowej, stoso-wnie do danej kwoty zaliczkowej a mianowicie do zaliczek danych najwięcej na trzy miesiące podług skali I, do danych na czas dłuższy, podług skali II. Gdy zaś dane na farty zaliczki nie przenoszą kwoty 5 zł., dokumenty takich tyczące się zaliczek są bezwarunkowo wolne od opłaty.

Każde przedłużenie podlega odnośnie do postanowień powyższych tej samej opłacie co pierwsza dana zaliczka.

Przedsiębiorcy przemysłu zastawniczego pobierać będą te opłaty od stron i składać miesięcznie z dolu bezpośrednio w kasie dochodów niestalych tego powiatu, w którym mają siedzibę.

Postanowienia §§. 5 i 12 ustawy z dnia 13 grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89), stosowane być mają do tego w całej rozciągłości.

§. 7.

Jednocześnie z wprowadzeniem ustawy niniejszej wydane być ma rozporządzenie przewidziane w §. 54, ustępie 1 ustawy z dnia 15 marca 1883 (Dz. u. p. Nr. 39), zmieniającej i uzupełniającej ustawę przemysłową a określające, w jaki sposób przedsiębiorcy przemysłu zastawniczego utrzymywać mają swoje książki i jakie poddać się mają kontroli policyjnej we względzie rozmiarów i rodzaju swoich czynności przemysłowych.

Rozporządzenie to zawierać ma także postanowienia, określające, w jaki sposób Porządek czynności, który każdy przedsiębiorca przemysłu zastawniczego złożyć ma do potwierdzenia Władzy nadającej konsens i w którym mianowicie wielkość odsetek i należytości pobocznych przez przedsiębiorcę przemysłowego wymaganych w jego czynnościach przemysłowych, dokładnie oznaczyć należy, ma być podany do wiadomości interesantów przez wywieszenie w lokalu przemysłu.

§. 8.

Wykroczenia przeciwko ustawie niniejszej i rozporządzeniom na podstawie tejże wydanym, o ile nie tyczą się przepisu § fu 6go, karane będą według postanowień karnych ustawy przemysłowej.

§. 9.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy od dnia ogłoszenia, poruczam Moim Ministrom handlu, spraw wewnętrznych, skarbu i sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 23 marca 1885.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pražák r. w.

Dunajewski r. w.

Pino r. w.

49.

**Rozporządzenie ministerstw handlu, spraw wewnętrznych,
skarbu i sprawiedliwości z dnia 24 kwietnia 1885,**

tyczące się prowadzenia przemysłu zastawniczego.

Na zasadzie §fu 54go, ustępu 1, ustawy z dnia 15 marca 1883 (Dz. u. p. Nr. 39), zmieniającej i uzupełniającej ustawę przemysłową, jakoteż ku wykonaniu ustawy z dnia 23 marca 1885 (Dz. u. p. Nr. 48) o przemysle zastawniczym, rozporządza się co następuje:

§. 1.

Każdy przedsiębiorca przemysłu zastawniczego obowiązany jest utrzymywać książkę zastawów.

Do klejnotów, tudzież przedmiotów złotych i srebrnych w zastaw branych, utrzymywać należy osobną książkę zastawów. Jeżeli zastawnik zajmuje się w swoim przemyśle także udzielaniem pożyczek na papiery publiczne, utrzymywać winien nadto osobną książkę zastawów do tej gałęzi swoich czynności. Każda książka zastawów powinna być trwale oprawiona, wszystkie jej stronice mają być opatrzone liczbami bieżącymi a na grzbicie powinna być przeciągnięta gruba nić.

Każda książka zastawów, na której w odpowiednim miejscu napisane być winno nazwisko przedsiębiorcy przemysłowego, trzeba przed używaniem złożyć do zbadania i potwierdzenia u Władzy przemysłowej pierwszej instancyi, która na każdej zbadanej i potwierzonej książce zastawów przypieczętować ma urzędownie końce nici przez nią przeciągniętej.

W książkach zastawów nie wolno nic zmienić, mianowicie zaś wyjąć lub wlepić kartki.

O każdym przypadkowem uszkodzeniu kartek, nici lub pieczęci uwiadomić należy Władzę przemysłową, aby temu zaradziła. Poprawki w książkach zastawów są wzbronione.

Gdy zaś potrzeba zrobić poprawkę, słowa mylnego nie wolno nigdy wyskrobać, lecz należy je przekreślić w taki sposób, aby dało się przeczytać.

Książki zastawów zachowywać należy w miejscu bezpiecznym i ochroniającym od ognia.

§. 2.

Każda zawartą umowę zastawną zapisać należy we właściwej książce zastawów wyraźnie, dokładnie i zgodnie z prawdą, notując następujące szczegóły:

- a) liczbę bieżącą zastawu;
- b) nazwisko i mieszkanie zastawcy;

- c) opis zastawu; jeśli to jest złoto i srebro, także waga, jakotęż ilość czystego metalu podług urzędowej cechy próbnej na przedmiocie wybitej; jeśli to są papiery publiczne, seryj i numer każdego z nich, ilość kuponów tudzież termin ich płatności a według okoliczności nazwisko, na które papier opiewa;
- d) wartość zastawu;
- e) kwotę pożyczki;
- f) rok i dzień zawartej umowy zastawnej;
- g) termin płatności pożyczki.

Nadto w każdej książce zastawów powinna być rubryka na uwagę, w której zapisywać należy wszystkie ważniejsze zdarzenia, tyczące się pewnej umowy zastawnej, jak np. wykupienie, zastawienie na nowo, umorzenie rewersu zastawnego, wygotowanie kartki zapiskowej itd.

§. 3.

Nie wolno przyjmować w zastaw przedmiotów palnych i przedmiotów, których według istniejących przepisów ustawowych nie wolno wypuszczać w obrót, mianowicie wszelkich takich przedmiotów, które służą do umundurowania, wykwipowania i uzbrojenia żołnierza.

§. 4.

Przed rozpoczęciem czynności przemysłowych, zastawnik winien u Władzy nadającej konsens złożyć do potwierdzenia Porządek czynności w dziesięciu egzemplarzach.

Porządek czynności ma być zgodny z ustawą z dnia 23 marca 1885 (Dz. u. p. Nr. 48), jakotęż z rozporządzeniem niniejszym i zawierać ścisłe postanowienia co do postępowania w prowadzeniu przemysłu, tudzież taryfy należytości i wzór rewersu zastawniczego.

Przed potwierdzeniem Porządku czynności nie wolno pożyczającemu na zastawy rozpoczęć czynności przemysłowych.

Potwierdzenia należy odmówić, jeżeliby Porządkowi czynności dały się uczyńić zarzuty ze stanowiska istniejących przepisów lub ze względów policyjnych.

Podobne postępowanie ma miejsce wtedy, gdy chodzi o poczynienie zmian w Porządku czynności.

§. 5.

Przedsiębiorca przemysłowy obowiązany jest wydać zastawcy poświadczenie (rewers zastawniczy) zawartej umowy zastawnej, opatrzone swoim podpisem, które powinno być dosłownie zgodne z zapiskiem wciągniętym do księgi zastawów (§. 2).

Rewers zastawniczy powinien nadto zawierać najważniejsze dla zastawcy postanowienia ustawy z dnia 23 marca 1885 (Dz. u. p. Nr. 48), jakotęż rozporządzenia niniejszego i Porządku czynności, mianowicie podawać ma, ile wynoszą odsetki i należytości poboczne.

§. 6.

W lokalu czynności przedsiębiorcy przemysłowego wywieszony być powinien w miejscu w oczy wpadającemu drukowany egzemplarz ustawy z dnia 23 marca 1885 (Dz. u. p. Nr. 48) i niniejszego rozporządzenia, jakotęż egzemplarz Porządku czynności i nadto egzemplarz taryfy należytości (§. 4) stanowiącej część składową Porządku czynności.

§. 7.

Przedsiębiorca przemysłowy obowiązany jest wykonywać swoje czynności przemysłowe w lokalu ile możliwości bezpiecznym od pożaru i od złodzieja a Władza przemysłowa ma prawo przekonywać się o tem. Przedsiębiorca przemysłowy obowiązany jest zabezpieczyć powierzone mu zastawy w kasie ognowej.

§. 8.

Przedsiębiorca przemysłowy winien zachowywać uporządkowanie podług dat i opatrzone spisem rzeczy uwiadomienia urzędowe, tyczące się przedmiotów zgubionych lub których właściciel pozbawiony został bezprawnie, jakotęż wszelkie takie uwiadomienia piśmienne, które otrzyma od osób prywatnych i wykonawcom kontroli urzędowej pokazać je na żądanie.

§. 9.

Gdy zastawca prosi o przedłużenie umowy zastawnej (zastawienie na nowo) a przedsiębiorca przemysłowy przystaje na przedłużenie, postąpić sobie należy w taki sam sposób, jak gdyby chodziło o zawarcie nowej umowy zastawnej; trzeba znów zapisać w książce zastawów i wydać nowy rewers zastawniczy podług przepisu §§. 2 i 5 a odebrać dawny rewers zastawniczy.

§. 10.

Gdy rewers zastawniczy zginie, strona winna uwiadomić o tem natychmiast ustnie lub pisemnie przedsiębiorcę przemysłowego z oznajmieniem jak się nazywa i gdzie mieszka a oraz złożyć dowód, że Władza bezpieczeństwa została także o stracie uwiadomiona. Zgubiciel winien oznajmić, kiedy dał zastaw, na jak długo i jaka otrzymał pożyczkę, tudzież podać dokładny opis zastawu.

Jeżeli opis zgadza się ze złożonym zastawem a podane szczegóły rewersu zastawniczego z książkami zastawnika, postradanie rewersu zastawniczego będzie w książkach zanotowane i będzie wydana kartka zapiskowa.

Na podstawie tej kartki zapiskowej można zastaw na nowo zastawić. Gdyby w przeciągu roku od dnia doniesienia o postradaniu, pierwopis rewersu zastawniczego nie wyszedł na jaw, natenczas za zwrotem kartki zapiskowej i złożeniem kwoty pożyczki z odsetkami i należytostiami pobocznymi można zastaw wydać, jeżeli nie przepadł i nie został sprzedany, ponieważ zaniebano odnowić umowę zastawną.

Gdyby zastaw już przepadł i z zachowaniem przepisów ustawowych został sprzedany, odebrać można tylko nadwyżkę kwoty za niego otrzymanej, jeżeli była i już nie przepadła na rzecz ubogich miejscowości w myśl §. 4, ustawy z dnia 23 marca 1885 (Dz. u. p. Nr. 48). Przed upływem roku można wydać zastaw lub nadwyżkę kwoty za niego otrzymanej tylko za jednocoesnym zwrotem pierwopisu rewersu zastawniczego i kartki zapiskowej.

§. 11.

Po upływie dni 14 od dnia płatności, o ile zastaw nie został już sprzedany, posiadacz kartki zapiskowej ma prawo wykupić zastaw za zwrotem kartki zapiskowej, jeżeli nadto złoży w gotówce u pożyczajacego na zastawy kwotę szacunkową zastawu na zabezpieczenie roszeceń posiadacza rewersu zastawniczego.

Rekordmja ta zostanie bez odsetek wydana, jeżeli w ciągu roku, licząc od dnia wydania kartki zapiskowej nie pojawi się pierwotny rewersu zastawniczego.

§. 12.

Każdej stronie, która postradawszy rewers zastawniczego, nie może uzyskać założu warunkom, które w myśl §§. 10 i 11 niniejszego rozporządzenia są potrzebne do otrzymania kartki zapiskowej, albo która otrzymała już kartkę zapiskową postrada, wolno jest wyjechać poza okresem ustawowym umorzenie postradanej rewersu zastawniczego lub kartki zapiskowej.

Jak tylko zastawnik zostanie uwiadomiony sądownie o wytoczeniu postępowania amortyzacyjnego, żądający umorzenia winien odnowić umowę zastawną dla zapobieżenia przepadowi zastawu i jego sprzedaży. Jeżeli zaniechła odnowienia, natenczas po wyjechaniu prawomocnego umorzenia rewersu zastawniczego lub kartki zapiskowej, ma prawo tylko do nadwyżki kwoty za sprzedany zastaw otrzymanej.

§. 13.

Gdy przedsiębiorcy przemysłu zastawniczego koncesjonowanego w myśl §§. 1 aż do 3 ustawy z dnia 23 marca 1883 (Dz. u. p. Nr. 48), uciekają się do postępowania w artykule 311 księgi ustaw handlowych przepisanego, celem uzyskania należności, które im przedsiębiorstwo przyniosło, z zastawów ręcznych, na to im dany, obowiązani są przez przestrzegania przepisów ogólnych, tyczących się licytacji, zachować ścisłe jeszcze następujące postanowienia:

1. Zastawca ma prawo wykupić zastaw w każdej chwili aż do przybycia targu. Odsetki liczyć należy tylko aż do wykupienia.

2. Miejscie i czas licytacji podać należy do wiadomości publicznej z ogólnym oznaczeniem przedmiotów, które mają być sprzedane przez wywieszenie ogłoszenia przed lokalem przedsiębiorstwa i nadto przez zamieszczenie go jednorazowe w gazecie urzędowej lub w innym dzienniku miejscowości, który Władza przemysłowa wskazuje.

W ogłoszeniu podać należy nazwisko zastawnika, tudzież numera, pod którymi przedmioty do licytowania przeznaczone, są zapisane w książce zastawów w porządku bieżącym.

Ogłoszenie wydać należy najmniej na dwa a najwięcej na cztery tygodnie przed dniem licytacji.

3. Jeżeli mocą tej samej umowy zastawnej więcej przedmiotów dano na fant, zastawca ma prawo oznaczyć kolej, w której te przedmioty mają być do sprzedaży wywołane i sprzedaż należy wstrzymać natychmiast, jak tylko uzyskana będzie kwota, wystarczająca na pokrycie należności zastawnika, to jest kapitału, odsetek i należytości pobocznych.

4. Na zastawie cieąża także koszta sprzedaży. Z kosztów wspólnych większej ilości sprzedaży rozłożyć należy koszta ogłoszenia podług liczby numerów zastawowych a koszta licytacji w stosunku uzyskanej kwoty.

5. Przedsiębiorca przemysłowy winien utrzymywać dokładny wykaz każdej licytacji, w którym ma być zapisany zastaw sprzedany, należność zastawnika, suma przez sprzedaż uzyskana, należytość za licytacją, jakież nadwyżka pozostająca po stracienniu należności zastawnika, tudzież opłaty za licytację.

Komisarz rządowy stwierdza kwotę za każdy zlicytowany zastaw uzyskaną i podpisuje wykaz.

6. Zastawnik winien niezwłocznie po sprzedaniu zastawu wydać zastawcy nadwyżkę uzyskanej kwoty, pozostałą dla niego po stracieniu dłużu zastawnego z odsetkami i należytostiami pobocznymi, jakież kosztów sprzedania zastawu albo też, po upływie sześciotygodniowego terminu, kwoty nie odebrane złożyć dla niego w sądzie z dodaniem konsygnacji.

7. Zastawnik jest zastawcy odpowiedzialny za wszelkie szkody, któreby poniosł w razie niezachowania przepisów powyższych a w razie niezachowania przepisów podanych w ustępach 2, 3 i 5, ponieść ma sam koszta sprzedaży.

§. 14.

Książki zastawów mają być zachowywane przez lat dziesięć od wejścia do nich ostatniego zapisu.

Rewersy zastawnicze i kartki zapiskowe zachowywać należy przez lat pięć od daty wykupienia zastawu lub zastawienia na nowo.

§. 15.

Przedsiębiorcy przemysłu zastawniczego winni opłaty ustanowione w § 6 ustawy z dnia 23 marca 1885 (Dz. u. p. Nr. 48) składać w myśl §§. 5 i 12 ustawy z dnia 13 grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89) w kasie dochodów niestalych powiatu swojej siedziby.

W tym celu winni utrzymywać dziennik ścisłe zgodny z książką zastawów podług wzoru (w załączniku), który ma podawać:

- a) liczby bieżące książki zastawów, tyczące się zaliczek podlegających opłacie;
- b) na jak długo dano zaliczkę;
- c) kwotę tejże;
- d) kwotę opłaty a to oddziennie tę, która ma być wymierzona podług skali I a podług skali II, pojedynczo a na końcu każdej kolumny i każdego dziennika razem. Prolongacyje (§. 6) zapisywać należy w dzienniku jako nowe czynności zastawnicze.

Dziennik zamykać należy miesięcznie i oddawać jako kontraktvit w kasie dochodów niestalych razem z opłatą, która się placi bezpośrednio w ciągu dni czternastu od upływu każdego miesiąca a według okoliczności dłuższego terminu przez ministerstwo skarbu wyznaczonego.

Książki zastawów podlegają we względzie opłaty stęplowej postanowieniom ustaw o stęplach i należytostach.

§. 16.

W przypadkach, gdy przedsiębiorca przemysłowy nie może prowadzić przedsiębiorstwa z przyczyny chwilowej lub trwałej przeszkode, uwiadomić należy o tem Władzę przemysłową, która w takim razie wydać ma zarządzenia ze względów publicznych potrzebne.

§. 17.

Władze przemysłowe pierwszej instancji obowiązane są odbywać peryodycznie rewizje w lokalach przemysłu zastawników. Również wykonawcy Władz przemysłowych, tudzież właściwych Władz rządowych i policyjnych mają prawo zwiedzać kiedykolwiek lokale przemysłu zastawników, przeglądać książki, rewidować prowadzenie przemysłu, jakież zarządzać porządkiem ustawowym usunięcie dostrzeżonych nieprawidłowości.

Przedsiębiorcy przemysłu zastawniczego obowiązani są dawać na każde żądanie, uczynione z urzędu, wyjaśnienia co do prowadzenia przemysłu.

§. 18.

Wykroczenia przeciwko rozporządzeniu niniejszemu, o ile nie tyczą się przepisu § 15go, karane będą według postanowień karnych § 8go ustawy z dnia 23 marca 1885 (Dz. u. p. Nr. 48).

§. 19.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy jednocześnie z ustawą z dnia 23 marca 1885 (Dz. u. p. Nr. 48).

Taaffe r. w.

Prażák r. w.

Dunajewski r. w.

Pino r. w.

Dziennik

opłat złożonych bezpośrednio od dokumentów wystawionych do zaliczek danych na zastawy.

Liczba bieżąca książki zastawów			
zł.	—	Kwota danej zaliczki	
—	—	Na jaki czas dano zaliczkę aż do 3 miesięcy	
zł.	—	Opłata przypadająca podleg skali I	
Na jaki czas dano zaliczkę na dłuższy niż 3 miesiące			
zł.	—	Opłata przypadająca podleg skali II	
Liczba bieżąca książki zastawów			
zł.	—	Kwota danej zaliczki	
—	—	Na jaki czas dano zaliczkę aż do 3 miesięcy	
zł.	—	Opłata przypadająca podleg skali I	
Na jaki czas dano zaliczkę na dłuższy niż 3 miesiące			
zł.	—	Opłata przypadająca podleg skali II	